

කරුණාවතී පොඩිඅම්මාගේ එක අතක ලොකු පත් මල්ලක් සහ ලොකු කැබලි කීපයකි. අතින් අතේ ගලිකරගෙන තිබුණේ මුලත් විටක් විය යුතු ය.

“සුදේ” අපේ නිවසට පැමිණි ඇය කතා කළේ සුදු අක්කට ය.
“ඔ ඵනෝ” ගෙදල සිටි සුදුඅක්කා පිළිතුරු දුන්නේ කරුණාවතී පොඩිඅම්මාගේ කටහඩට ය.

සුදු අක්කා ගෙය තුළින් එළියට බැස දර මවුටේ රැස් කර තිබූ වියළි ගිය හනසු කැබලි කීපයක් අතට ගන්නා ය. තවත් ලොකු කැබලි කීපයක්, පොල්කොළ පිකක් මල්ලට දමා ගන්නා ය. කොළපය දෙකක් ද දෙකට නවා කිහිල්ලේ ගසා ගන්නා ය. කරුණාවතී පොඩිඅම්මා ඉස්සර වුණු අතර අපි, මම, සෝමපාල අයියා, ගුණපාල මල්ලේ සහ කමලා ද මවුත් පසුපස වැටී මාරුණේන කන්ද පැත්තට ගියෙමු.

අපේ අම්මලා කිරි කපන අමරසේන මහතාගේ කිරි කට්ටිය මැදින් වැටී ඇති අඩිපාර දිගේ යනවිට ඇසෙන හෝහෝ ශබ්දය ගල්වළේ පොඩි

නාක් මෙන් හපා කෙළ ගසන්නෙමු. වෙසක් කාලයේ වෙසක් කුටු ගදන්නට සහ බට තුවක්කු ගදන්නට බට කපා ගන්නේ මෙම අඩිපාර දෙපස ඇති බට ගාලෙහි. බට තුවක්කුවට උණ්ඩු ලබා දෙන්නේ ද මෙම මණ්ඩියේ දං ගස්වලිනි. මොර හැදෙන කාලයට, මොර කඩන්නට, සිංහල දෙල් හැදෙන කාලයට දෙල් කඩන්නට, ගොරකා කාලයට ගොරකා කඩන්නට අප රුගන්තේ මෙම විනාන්තරයට ය. මේ ආදී වූ නොයෙකුත් ගස්කොළන් අප සමග දෙන්නට වී මාරුණේන විනාන්තරය අපගේ ගප් තිතුරෙකු බවට පත් වී ඇත.

උසට උසේ ඇති ගිනිකුරු ගස් එකිනෙකා පර්යමන් ආකාරයට නැත ගන්නට තරඟ වැඩිය. කැලව මැදින් ඇති අඩි පාරවල් ඇතින් අතට යන්නේ ගුප්ත අදුරක බියකරු බවක් පළ කරමිනි. මාරුණේන දොළ දිගේ ඇති පුළු මල් වේදිකා මතින් තැනිත්තැනින් ඇද හැලෙන සිහින් දිය දහරාවන්ගේ ශබ්දයක් සමඟ එක්වන රැකියායන්ගේ කන් බිහිරි කරවන නාදය විනාන්තරය පුරා පතුරුවන්නේ මනා සෝහාවතී. ඉදහිට ඇසෙන ලෙහෙහෙකුන්ට ටිටිටි ශබ්දය එම සෝහාවතී එක් වී මැකී යන්නේ සාහිත්‍ය රාචයක් මුසු කරමිනි.

ගොරකා ගස්වල ඉඳි එල්ලෙන ගොරකා ගෙඩි රතු පැහැයෙන් සහ කහ පැහැයෙන් දිලෙනේ විසිතුරු එළු මිදුලි මුහුටු අලංකාරයක් එක් කරමිනි. ගස් මුල වැටී ඇති ඉඳි බෙරවුණු

වුයේ තමන් කලින් සැලසුම් කරගත් පරිදි, මියක් බැඳ තිබුණු ගස් බෙහෙයක් අසලට ය. අපට කිසිවක් නොකියා සිටියාට කරුණාවතී පොඩිඅම්මාගේ සුදු අක්කාගේ මෙම මී වදය ගැන කලක සිට ඉතා සිට එය වැඩෙන්නට හරින්නට ඇත. අප ටිකක් ඇතින් සිට බලා සිටියත් සෝමපාල අයියා එසේ බලා සිටීමට සුදුසුම නැත. මතු ද ගස් බෙහෙය ළඟට ම

ම කසමින් මතු ද ගලෙයි. සුදු අක්කාගේ කරුණාවතී පොඩි අම්මාගේ මනුෂ්‍ය ආගේ ඇති මිමැයි කුටු ගලවා දැමීමේ ය. එහෙත් මනුෂ්‍ය වේදනාවේ අඩුවක් පෙනෙන්නට නොතිබිණි. අතට ලැබුණු මීවදු කැබැල්ල රස බැඳීමට එක් උච්චතාවක් නොතිබුණු මතු ගලක් මතින් එබී වී මිමැයි කුටු ගලවන්නට විය.

අපේ යාළු මාරුණේන

ගොස් සිදු වන්නේ කුමක්දැයි විපරමින් සිටියේ මනුෂ්‍ය දැඩිබර කම නිසා ය.

සුදු අක්කා සහ කරුණාවතී පොඩිඅම්මා ගෙන ආ හනසු කැබලි මැදිකොට වියළි පොල්කොළ නවා ඉතා දිග පන්දම් දෙකක් සාදා දොළොස සමගම අතට ගෙන ගිනිපෙට්ටියෙන් පන්දම් දෙක ම අඳුලවා ගිනි දැල් වැඩිවන තුරු බලා සිට සොදිසියෙන් ගස් බෙහෙය අසලට ම ගියේ ය. ගස් බෙහෙය තුළට රස්තය ඇතුළුවන ආකාරයට පන්දම් දෙක ගැසී වූ අතර මැස්සෝ එකිනෙකා බෙහෙයෙන් ඉවතට පැමිණෙමින් විශාල සංඛ්‍යාවක් එක විටම ඉවතට පැමිණා මවුත් වටා පියාඹන්නට වූහ. අත රැඳී පන්දම් නිසා කරුණාවතී පොඩි අම්මාට සහ සුදුඅක්කාට මැස්සන්ගෙන් බේරෙන්නට හැකි වූයේ මැස්සෝ සෝමපාල අයියා වටකරගෙන අතින්තට පටන් ගත්තේ. ඇඳ සිටි සරම මළුවේ සිට පොරවා ගන්නත් මනුෂ්‍ය එකිනෙකුත් ගැලවීමක් නොමැති විය. මතු මරුකඩ තුළින් ඉවතට දුවගෙන ගියත් මතු වටා මිමැස්සෝ පියැඹුණ.

අප හැම දෙනාට ම එකඑක දුර්මටිය බැගින් බැඳ තිබුණේ පුද්ගලයන්ගේ ශරීර ප්‍රමාණය අනුව ගෙන යා හැකි තරමට ය. අක්කාගේ ගියේ දුර්මටියක් සහ ගොරකා මල්ලකි. කරුණාවතී පොඩි අම්මාගේ එසේ ය. අපි දුර්මටි මළුව උඩ තබාගෙන පැමිණියෙමු. සෝමපාල අයියා දුර්මටි නොගෙනා අතර ඇත කසමින් ම පැමිණියේ ය.

අප ගල්වළ ළඟ දී දුර්මටි සියල්ල බිම තැබුවේ හැම සඳහා ය. කරුණාවතී පොඩිඅම්මාගේ , සුදුඅක්කාගේ හැමට සුදුගමවන අතර පොඩි අප ඇඳුම් උනා බිමට විසිකොට ගල්වළට පැහැනේ තිරුවතිනි. අපි සියල්ලෝ ම පිහමින්, යට ගිලෙමින්, වතුර ගසා ගනිමින් බොහෝ වේලාවක් නැවෙමු. ගල්වළෙන් ගලවන වැටෙන දිය පහරවල් ගලින් ගලට පැන ඇතට දිව යන්නේ වමන්කාරජනක දුර්ගනයක් මවමින් ය. වතුර රොක්වන තැන්වල දුණිමින් ඇල්ලීම අපට විනෝද ක්‍රීඩාවක් විය. අල්ලෙන ලද දුණිමි පැට්ටි නැවත වතුරට දමන්නේ ගනිමින් තරඟයට ය. වැඩියෙන් දුණිමි පැට්ටි අල්ලා දියට දමන අයට පයගුහණය ගිම් වේ.

නිවසට පැමිණි විගස ම කරුණාවතී පොඩි අම්මා සෝමපාල අයියාගේ ඇඳගෙන ගියේ බොරලින් අයිසලාගේ ගෙදරට තෙල් ටිකක් මතුරුවා ගැනීමට ය.

නිවසට පැමිණි විගස ම කරුණාවතී පොඩි අම්මා සෝමපාල අයියාගේ ඇඳගෙන ගියේ බොරලින් අයිසලාගේ ගෙදරට තෙල් ටිකක් මතුරුවා ගැනීමට ය. අක්කාගේත්, මගේත් ගුණපාල මල්ලේගේත් දුර්මටි මීලදු මැඳ ය. මා ගෙන ආ දුර්මටියේ ලොකු කපා දැමූ අම්මා පොරව ගෙන දුර පළුන්ට පටන් ගන්නේ එදිනට දිලේ දැමීම සඳහා ය. එම දුර මීටියේ තිබූ තරමක් දිරාගිය මිල්ල කොට කැබැල්ල පළන වී එහි අඳුණේ සිට එදිනට පැමිණියේ සර්පයක් සහ විශාල පන්හැවෙකි. සර්පයා ඉතාමත් විෂ සහිත ‘මාඩිලා’ නමින් හැඳින්වෙන සර්පයෙකි. මා සැතපුම් බාගයක් පළුන්ට බිය මා අද ද එය සිහිපත් කරන්නේ බිය මුසුව ය. බැරව වෙලාවන් දුර්මටිය රැගෙන එන අවස්ථාවේ සර්පයා මගේ ඇත දිගේ දිව්වේ නම් යන බිය අද ද ගින තුළ රැඳී ඇතට ගිය සෝමපාල අයියා අප ළඟට ආවේ වේදනාවෙන් ඇඹරෙමින් ය. මනුෂ්‍ය ම මැස්සන් රාකියක් ඇත ඇත. මුහුණ, ගිය, අත, පය හැම තැන

පොඩි දියඇඳවලින් නැගෙන ශබ්දය යි. ගල්වළ යනුවෙන් අප හඳුන්වන ස්ථානය ස්වභාවික පොකුණකි. මාරුණේන කන්ද මුදුනේ සිට ගලා එන අති පිරිසිදු සිහල දියදහරාව අප වෙනුවෙන් එක්කොට නැතිම සඳහා ස්වභාව ධර්මයා විසින් ම මෙම ගල්වළ නිර්මාණය කොට ඇතැයි සිතේ. කීප දෙනෙකුට බැස නැමට මෙන් ම පොඩි අපට පිහිනීමට කරන ඉඩකඩ ඇති මෙම ස්ථානයට ස්නානය සඳහා පැමිණෙන පිරිස බොහෝ ය. ගල්වළ ළඟින් දොළ අයින දිගේ ඉඳිවියට ටික දුරක් ගිය විට හමු වන්නේ මාරුණේන විනාන්තරය යි. අප යන මග දිගට දං පඳුරුවල දං ඉඳි දම් පාටින් බැබළෙයි. බෝවිටියා පඳුරුවල දම්පාට මල් පිහි බලන්නට ලස්සන ය. බෝවිටියා ගෙඩි පැළි තද දම්පාටින් ඉහළට එසවී සිනාසෙන්නේ අප සමඟ ය. ගල්වළ අසල ඇටඹ ගසේ ඉඳුණු ගෙඩි බිම වැටී සිට අපගේ මධ්‍යෝක්තවලට තරඟයට පති. ලෙහෙහුන් විසින් තරමක් කා අපට ටිකක් ඉතිරිකොට ඇති ‘‘ගල්න්කොට’’ කෘමට අපි ප්‍රිය කළෙමු. මල් පිහි හැලී අතිගස්සේ පුළු මි පුළු ගෙඩි අප වෙත පුදානය කිරීමට සෑදී පැහැදී සිටින කුඩාසැද්දලා ගස් අතින් පඳුරුවලට වටා තරමක් ඉහළින් ගිස් වනයි. ඇඹිල්ල පොකුරු කටට ඇඹුල්ල රසක් එක් කර අපගේ දිව ගෙන කරමින් අප සහ අඩිපාරට මදක් බඩබඩින් නැළුවෙයි. පියන්පන නොනැවැත්වූ බාදුරු බොකුවල පිරී ඇති බාදුරු වතුර අපට දෙන්නේ මිහිරි රසයකි. නිය ගස්වල බඩය මුලත්වට කන්-

ගොරකා ගෙඩි අහුල අහුලා ගොඩවල් තුනකට ගැහැමි තරඟයට මෙහි. ගොරකා ගසට නැගීම ඉතාමත් පහසු ය. පහළ සිට ම ඉහළට ම යනතුරු කඳුන් ම හටගත් අතු නිසා ඉතා ලෙහෙසියෙන් ගොරකා ගස් දෙකකට නැත ගැනීමට මටත් සෝමපාල අයියාටත් හැකි විය. ගසට නැත අත්තක් යෙදවූ කල ඉඳි ඇති සියලු ම ගෙඩි බිමට හැලෙයි. ගුණපාල මල්ලේ කමලාත් තරඟයට මෙන් ඒවා පලා ගොරකා මද කැවේ දැඩි පෙරේතකමිනි. ඇඹුල් මිශ්‍රිත ගොරකා මද ගෙන එන්නේ මිහිරි රසයකි.

කරුණාවතී පොඩිඅම්මාගේ සුදුඅක්කාගේ දර කඩමින් අහුලමින් සිට දුර්මටි කීපයක් බැන්නේද අපටත් සමගිනි. දොළොස ම ගොරකා ගෙඩි දෙකක් පලා ඒ තුළ ඇති ගොරකා මද කටට දමා ගෙන කට ඇඹුල් කරමින් පන්දම දෙකක් රැගෙන තව ටිකක් ඉවතට යාමට සැරසුණේ කැබලිබෙයනි.

‘‘උඹල ළඟට එන්න එපා. එපිටින් ඉඳුල බලාගෙන නිටපල්ලේ.’’ අපට විධානය කළේ කරුණාවතී පොඩිඅම්මා ය. ලොකු කොළ ඇති අතු කැබලි කීපයක් කැන්තෙන් කපා එකිනෙකාට දුන් ඇය ‘‘මැස්සෝ ළඟට ආවොත් මිය අන්න ගොලෝපල්ල. කොහොම හරි බේරුවල්ල. නැත්තන් මිමැස්සන්ගෙන් උඹලට ගොදුරු සබ්බුව හමිබ වෙයි.’’ යනුවෙන් පවසා ඇය දෙපා එස-